

Affiduis feriunt precibus qui Culmen Olympi,
 Et pulsant summi simplice corde fores.
 Gratia de superis Cœlorum hæc montibus, ALMA
 Defluit in dignos, quos Deus æquus amat.
 Non ideo cuiuis contingit adire Corinthum:
 Pauperibus tribuit talia sæpe Deus.
 Hortus hic Hermeticus præclusus ab omnibus, isthïc
 Peruigil obseruat aurea poma Draco.
 Te si intromittat sed in hunc vbi Ianitor hortum,
 Indulgente DEO cœlituumque Duce:
 Nec poteris oculos vigilis sopire Draconis:
 Irrita spes, labor ac irritus omnis erit,
 Non ideo ficto CHRISTVM veneremur amore,
 Pulsemus precibus sancta theatra piis.
 Cœlipotentis Heri, tribuentis munera tanta:
 Cœlitus Hoc DONVM, non aliunde, venit.
 Mitior afflabit tandem nos Aura supremi
 Numinis, & dignis præmia digna dabit.
 Hæc monuisse pudet verùm, doctissime Tancki,
 Ignoscas Vati. Forsitan hocce licet.
 Ignosces. Tantùm non delectare Poëtæ,
 Congrua verùm etiam sæpe monere solent.
 Talibus ast forsan tibi nostra Camœna molesta est:
 Ipse fatis nosti, quæ peragenda sient.
 Offero nunc Tancki sincera mente libellum,
 Accipe sub placida munera parua manu.
 Quæ facit eximio Vates, sub, publica, egenus
 Scripta patrocínio, præsidioque tuo.
 Quæ Benedicta tenent LAPIDIS, Magnalia Magniac:
 Maxima, Magnorum viuida scripta Sophûm.
 Excipias hilari munuscula talia fronte:
 In te sint animi ceu documenta mei
 Ex imis cordis penetralibus vsque fauentis,
 Quærentisq; tuæ vincula amicitia.